

**FOTOGRAFIA
EMERGENT.
FONTS &
DERIVACIONS
01**

Gerard Calderón

Procomú

Cicle comissariat per Isabel Lazaro

#01

Gerard Calderón – Procomú

Del 9 d'octubre del 2014 al 28 de gener del 2015

Gràcies:

Al Museu Abelló Fundació Municipal d'Art de Mollet del Vallès i el seu equip per donar-nos la oportunitat de convocar a fotògrafs joves i apropar el seu treball al carrer emprant un espai tan interessant i proper com és l'Aparador. A Pablo Gerschuni, Pau Esteve, Eva Fort, Niko Brauer, Susana Artigas, Sebastián Mendy i Jorge Boleas. Als col·laboradors incondicionals de tots els nostres processos de treball que fan possible que cada projecte artístic sigui una experiència singular tant important com el resultat final.

FOTOGRAFIA EMERGENT. FONTS I DERIVACIONS

La fotografia ha anat guanyant pes en el panorama artístic actual per motius molt diversos. L'abaratiment dels mitjans de reproducció i captació de la imatge ha fet que proliferin els autors que poden experimentar i traslladar els seus llenguatges al mitjà fotogràfic, així com desenvolupar-ne de nous a partir de tècniques pròpies d'altres arts. La fotografia també facilita la transversalitat de formats que enriqueixen la creativitat dels artistes més emergents.

Amb **Fotografia. Fonts i derivacions** proposem un recorregut amb sis estades a propostes fotogràfiques que lliguen directament amb un mitjà artístic independent de la imatge fotogràfica però que cedeix el protagonisme a la instantània com a suport propi. Proposem una reflexió sobre el desenvolupament de la fotografia en l'actualitat i el seu vessant més permeable en altres formats.

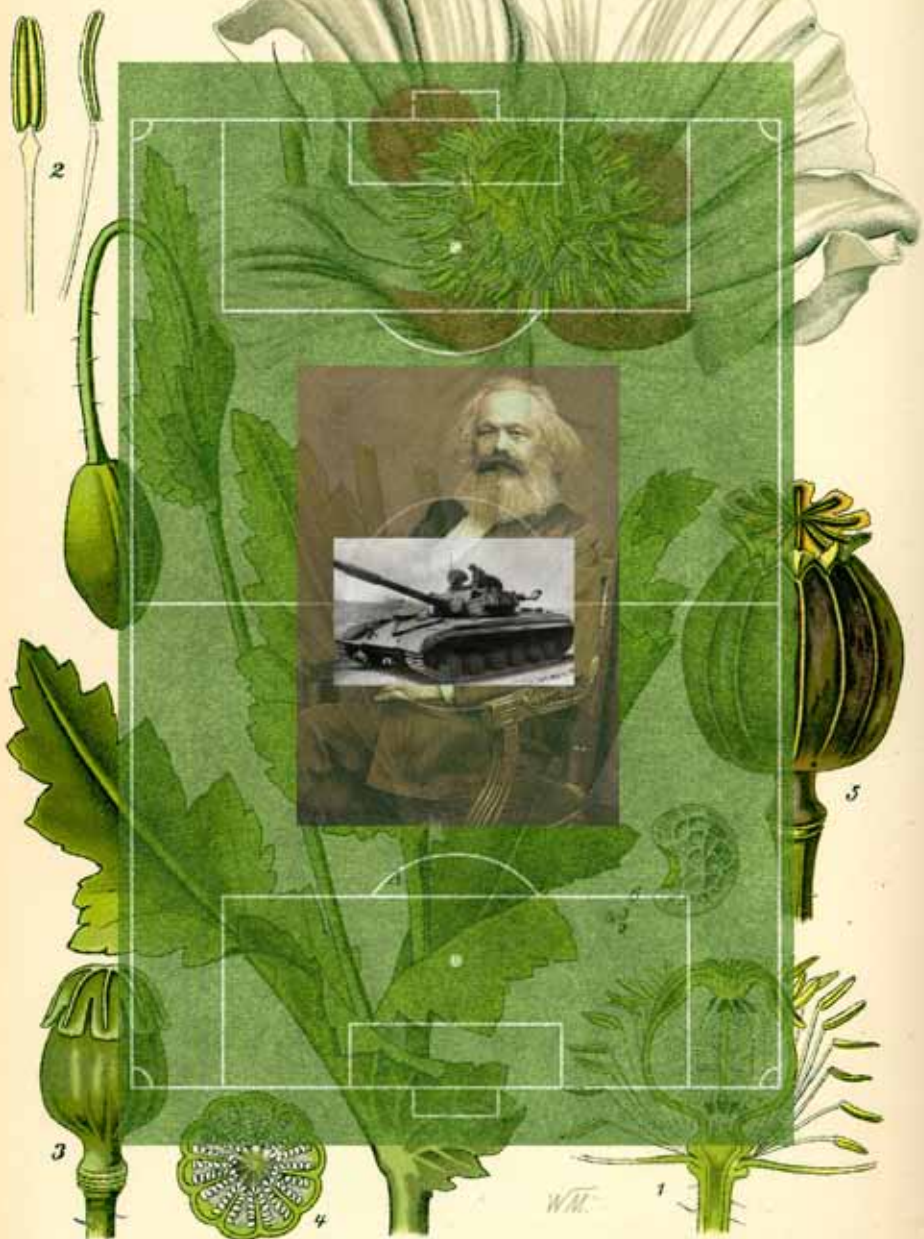
Les temàtiques i acabats són tan variats com els artistes que proposem, ja que estan units per una intenció determinada de fer pensar l'espectador més enllà de la pròpia imatge, més enllà del resultat final, amb una doble intenció: reflexionar sobre el seu contingut, que cada mirada fa pròpia, així com sobre la manera amb què ha estat treballada i els factors que han activat l'autor en el procés creatiu.

Gerard Calderón, acció i fotografia

Artista i comissari d'exposicions, Gerard Calderón (Lleida, 1980) entén la creació de manera completament transversal. Aquesta experiència interdisciplinària el porta a obtenir una imatge acurada de conjunt en cadascuna de les seves accions. Des de la fotografia a la performance, de l'escultura a la instal·lació o al muntatge d'exposicions, la seva estètica fresca i actual destil·la una creativitat refinada de línies elegants i alhora dures, que reflecteix en moltes de les seves obres un malestar social o fins i tot una reivindicació crua de la realitat que ens envolta.

La seva intervenció a l'Aparador connecta la instal·lació i acció amb la fotografia, que passa a ser un testimoni d'allò que és l'obra, una peça més àmplia que es pot gaudir a nivells molt diversos.

Die fußbal ist das Opium des Volkes

REFLEXIONS ENTORN AL PROCOMÚ

per Gerard Calderón

Em passa diàriament quan encenc el televisor, em topo amb un predomini especial d'informació referent al futbol. Aquest fet em fa plantejar certes preguntes sobre com es poden utilitzar la informació o els continguts televisius com a mitjà de manipulació social. El futbol, com a esport, té uns valors clars que impliquen el treball en equip i el respecte cap a l'altre. Però qualsevol tipus de valor que tingui a veure amb l'esport queda desproveït del significat original en el moment en què s'utilitza en pro del benefici econòmic. Salvant les distàncies, alguna cosa semblant passa amb el comunisme; cal treballar pel bé comú, però aquest bé comú acaba dominat per unes elits concretes que indiscutiblement s'enriqueixen a partir de la seva activitat pretesament política i dedicada al bé del conjunt. Aquestes reflexions no porten sinó al fracàs del treball en equip: el fracàs com a element de construcció social i reflexió, alhora que reinvençió.

Marx ja preconitzava cap al 1844 el control que exercia la religió sobre la societat, i avui dia l'intent de laïcisme governamental condueix a diferents maneres de control. *Procomú* extrapola la famosa reflexió per adaptar-la a l'entorn del laïcisme que determina l'existència d'un esport, el futbol, que permet un control dissimulat sobre el consum de l'oci. Veure un partit de futbol desperta els vells instints de rivalitat territorial i enalteix obertament sentiments nacionalistes i de pertinença a una col·lectivitat concreta, cosa que representen uns jugadors que exerceixen, al seu torn, de guerrers desproveïts d'armes que lluiten encoratjats per grans rèdits econòmics. Cada vegada que un jugador celebra un gol, sadolla els seguidors àvids de voler la derrota de l'equip contrincant/enemic, però aquesta rivalitat no és res més que una farsa infundada amb què fer negoci i entretenir. No estem, doncs, davant un engany?

Procomú

Bé comú

Comunitat

Equip

Treball en equip

Tàctica

Creixement

Capitalització del coneixement

Enriquiment

Poder

Corrupció

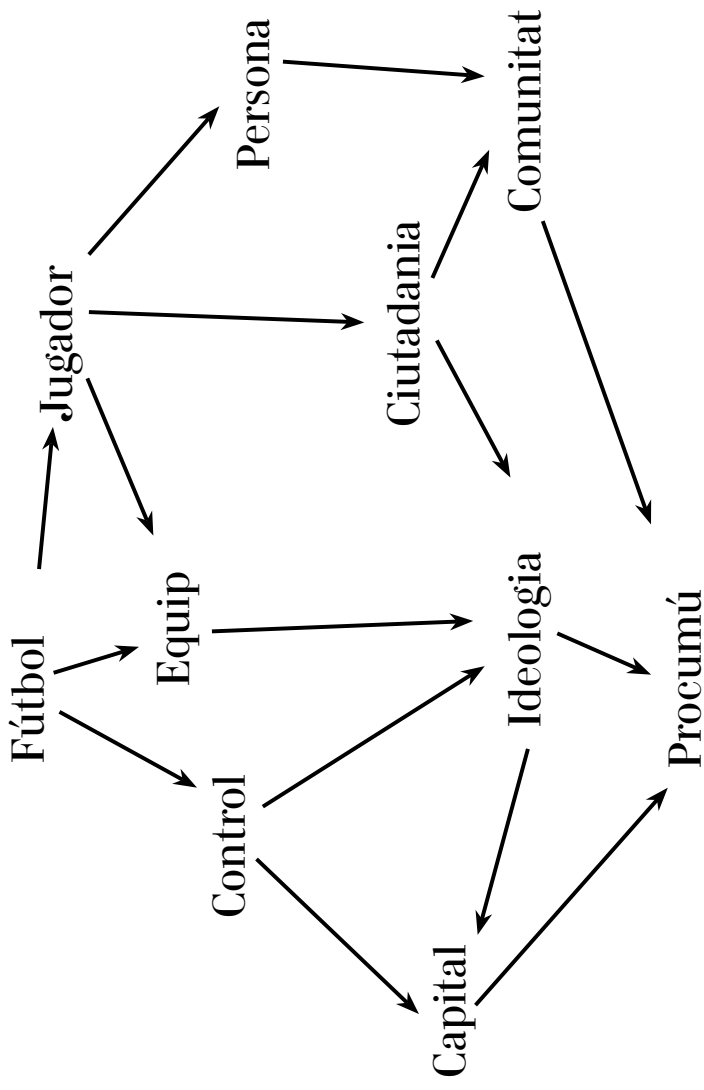
Fracàs

L'èxit del fracàs

Museu Abelló

Fundació Municipal d'Art

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de
Mollet del Vallès